

B. 51.

In hoc libro continetur

1. F. LANCKII

Bibliotheca Nourissima Sectio I - XI.

Bibliotheca Academicæ Sectio IV.

Specie^{te} an Ratio in rebus moraleib^g recta et
perfecta dici possit

2. Schüffleri.

De commercio inter animam et corpus.

De natura actionum humana^m.

De Officiis hominis erga semet ipsam

3. Humei^{gi}

De arboribus ex folio educatis.

De Immortalitate animæ ex intima eis ratione deducere.

De propagatione Luminis per Systema Planetarium.

Phænomenon singulare solis.

De pondere nubium.

Specimen Architectural Civ. ad Politic. æsthetic. l'ura Princeps.
circus et aedificia.

5. Waltheri de Philosophia Natalibus

6. Wolfii Consideratio hyemis proxime winteris

7. Catalogus librorū bibliopolii Orphanot. Hall. 1709.

xv. Programmata.

CHRISTIANI WOLFFII,
POT. REGIS PORUSSIAE, CONSILIARII AULICI,
MATHEM. ET NATUR. P. P. O. SOCIET. REG.
BRIT. ET PORUSS. SODALIS
EPISTOLA GRATU-
LATORIA
AD
NOBILISSIMUM
DN. RESPONDENTEM.

EPISTOLA GRATIA
HISTORIA
RESPONDENTIA

Aiora Naturæ phænomena
ab antiquissimis temporibus futuri quidpiam præsa-
gire visa, ipso Cicerone judice
(a), Portentorum nomen
ideo meruere: quod mali
quidpiam portendere cre-
ditur, vel quia portento-
sum, vel quia portento simile videtur, cum cir-
cumstantiæ singulares aliquid insoliti aut singulare
præ

(a) Lib. I. de Divinat. c. 42.

præ se ferant, in *prodigiorum* numero habetur. In erudita, quam publice defendis, Nobilissime Respondens, dissertatione luculento Solis cælo feno palescentis exemplo probas, quæ portentosa & prodigiosa habentur, non minus naturales habere causas atque ex iis explicari & comprehendendi, quam quæ quotidiana sunt & vulgaria. Evidem non desunt, qui ea de causa prodigia atque portenta in superstitionem vertunt, indignantibus prodigiorum & portentorum patronis & Naturæ scrutatores suspectos reddere conantibus, quasi eorum culpa eveniat, quod, quem ipsimet portentis atque prodigiis decernunt, honor iisdem minime deferatur. Enimvero non Physicorum industria, sed Metaphysica verioris ignorantia hoc peperit præjudicium. Hanc ego fere sepultam, antequam excoletur, ab inferis quasi resuscitavi & in ea omnis cognitionis solidæ fundamenta contineri luculenter monstravi, immo absque ipsius ope Philosophiam pragmaticam minime obtineri clarissime ostendi, applaudentibus melioribus, ringentibus in angulo invidis, quorum aut nulla, aut certe perquam exigua in Republica literaria est autoritas a nobis, qui melioribus suffragiis dudum vicimus, flocci atque nauci pendenda. Ex principiis itaque Metaphysicis, quæ demonstrativa quadam ratione stabilivi, claret, omnia in universo pulchro quodam nexu inter se cohædere atque eo potissimum adductum fuisse Numen sapientissimum, ut praesentem rerum seriem alteri cuique protulerit, ad quam non minus quam ad praesentem fese extendebat potentia ipsius. Ex iisdem porro liquet, quicquid vi hujus nexus sequitur ex præcedente, inter finis

nes referri debere, quos Deus sapientiae suæ
convenienter per ipsam rerum Naturam consequi
intendit. Hæc qui perpendit, portenta atque pro-
digia a vanitate omnino da facile absolvet atque
superstitioni limites assignabit. Nec tempus, nec
locus patitur, ut ea uberiorius deducamus. Sparsimus
semina, quæ, ubi in aliorum hortis efflorecere vi-
debimus, nobis voluptatem parient. Tu, doctissime
Respondens, sedulam hactenus Te præbuisti
dogmatum meorum auditorem & in iis haud con-
traenodos fecisti progressus, ut, quid profeceris,
publico specimine docere satagas. Appludo
Tuis conatibus & quævis prospera appreco ratque
ominor. Non deerunt Patroni, qui eo, quem
inereris, favore Te amplexi digna studiis. Tuis for-
midioribus præmia decernent. Dabam in al-
ma Fridericiana d. 27. Martii 1722.

Af 364 -

56,

